

Warszawa, dn. 31/08/2017

**PREZYDENT
MIASTA STOŁECZNEGO
WARSZAWY**

PE-10-OP.3120.419.2017.BPO
BPE-10-OP/31101/2434/BPO/17

ul

ul

reprezentowana przez

e

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

1. Podstawa prawna interpretacji

Art. 14j § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, z późn. zm.).

2. Rozstrzygnięcie

Po rozpatrzeniu wniosku (dalej: „Wnioskodawca”) z dnia 28 lipca 2017 r. (wpływ do organu podatkowego w dniu 31 lipca 2017 r.), w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości, zgodnie z przedstawionym zdarzeniem przyszłym, postanawiam uznać stanowisko Wnioskodawcy – za prawidłowe.

3. Stan faktyczny/zdarzenie przyszłe przedstawione we wniosku

Z treści przedłożonego wniosku wynika, że Spółka na terenie m.st. Warszawy posiada m.in. następujące obiekty, które dotychczas były wykazywane w deklaracjach na podatek od nieruchomości jako budowle od ich wartości początkowej:

Nazwa składnika	Nr ewidencyjny
Kabel energetyczny (obiekt częściowo zlikwidowany w Sierpniu 2015r)	
Szynoprzewody elektryczne	
Energetyczna sieć wewnątrzzakładowa	
Kabel 15 KV	
Sieć kanalizacji ogólnospławnej	

Z przeprowadzonej przez Spółkę inwentaryzacji wynika, że wszystkie wskazane obiekty znajdują się wewnątrz budynków położonych na terenie zakładu, stanowiąc elementy wyposażenia i instalacji budynku. Instalacja energetyczna wewnątrz budynku zapewnia realizację procesów technologicznych w budynkach zgodnie z wymogami technologii. Instalacja odwadniająca (odbierająca wodę deszczową z dachu), połączona z kanalizacją przeciwdeszczową, zabezpiecza budynek przed zalaniem. Zarówno instalacja energetyczna, jak i przeciwdeszczowa zapewniają możliwość użytkowania budynków, w których się znajdują, zgodnie z ich przeznaczeniem.

4. Stanowisko wnioskodawcy

Wnioskodawca stoi na stanowisku, iż wskazane obiekty położone w budynkach nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości jako samodzielne przedmioty opodatkowania, gdyż nie stanowią one odrębnych od budynków obiektów budowlanych. Opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają jedynie budynki, w których się znajdują – od swojej powierzchni użytkowej.

5. Ocena stanowiska wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem prawnym

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2016 r., poz. 716, z późn. zm., dalej jako „u.p.o.l.”) opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają

- 1) grunty,
- 2) budynki lub ich części,
- 3) budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Definicja budowli jest zawarta w art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l., zgodnie z którym, przez budowlę rozumie się obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem

Definicja obiektu budowlanego jest zawarta w art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r. poz. 290, dalej jako „p.b.”), zgodnie z którym, przez obiekt budowlany należy rozumieć budynek, budowlę bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych.

Wyliczenie zawarte w przepisie art. 3 pkt 1 p.b. ma charakter wyczerpujący, co oznacza, iż obiekt budowlany musi należeć do jednej z trzech kategorii wymienionych we wskazanym przepisie.

Zgodnie z art. 3 pkt 2 p.b. przez budynek należy rozumieć taki obiekt budowlany, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach.

Zgodnie z art. 3 pkt 4 p.b. obiekty małej architektury to niewielkie obiekty, a w szczególności:

- a) kultu religijnego, jak: kapliczki, krzyże przydrożne, figury,
- b) posągi, wodotryski i inne obiekty architektury ogrodowej,
- c) użytkowe służące rekreacji codziennej i utrzymaniu porządku, jak: piaskownice, huśtawki, drabinki, śmietniki.

Zgodnie z art. 3 pkt 3 p.b. przez budowlę rozumie się każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni wiatrowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową.

Ze stanu faktycznego przedstawionego we wniosku, wynika, iż przedmiotowe obiekty nie mieszczą się w definicji budynku, obiektu małej architektury ani budowli wskazanej w prawie budowlanym, a tym samym nie mieszczą się również w definicji obiektu budowlanego zawartej w przepisach prawa budowlanego. W związku z powyższym, obiekty wymienione przez Wnioskodawcę nie będą stanowić budowli na gruncie prawa podatkowego.

Ponadto z definicji budowli zawartej w art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l. wynika, iż budowlą może być nie tylko obiekt budowlany, ale również urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Definicja urządzenia budowlanego zawarta jest w art. 3 pkt 9 p.b., zgodnie z którym przez urządzenia budowlane należy rozumieć urządzenia techniczne związane z obiektem budowlanym, zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, jak przyłącza i urządzenia instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, a także przejazdy, ogrodzenia, place postojowe i place pod śmietniki.

Powyższe oznacza, iż warunkiem uznania urządzenia technicznego za urządzenie budowlane jest istnienie związku funkcjonalnego pomiędzy tym urządzeniem a obiektem budowlanym. Niemniej jednak, istnienie takiej więzi nie powoduje utraty samoistnego bytu przez urządzenie techniczne. A zatem, w przypadku urządzeń technicznych nie są one częściami składowymi obiektów budowlanych (por. wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia

16 lipca 2013 r., sygn. akt I SA/Bd 337/13: „Istotną cechą związania urządzeń budowlanych z obiektem budowlanym nie jest fizyczne połączenie, lecz związek funkcjonalny, polegający na zapewnieniu możliwości użytkowania określonych obiektów zgodnie z ich przeznaczeniem. Odwoływanie się do definicji części składowej zawartej w k.c. jest nieuzasadnione.” LEX 1350773).

Ze stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę, wynika, iż w/w obiekty stanowią elementy wyposażenia i instalacji budynku, co nie pozwala ich uznać za byt odrębny od obiektu, jakim jest budynek. Tym samym, przedmiotowe obiekty nie będą mieścić się w definicji urządzenia budowlanego zawartej w przepisach prawa budowlanego.

Reasumując, obiekty wskazane przez wnioskodawcę, nie będą podlegać opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości jako budowle.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 2 u.p.o.l. opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają budynki lub ich części.

Definicja budynku jest zawarta w art. 1a ust. 1 pkt 1 u.p.ol., zgodnie z którym, przez budynek rozumie się obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach.

Wracając do przytoczonej powyżej definicji obiektu budowlanego, należy zauważyć, iż przez obiekt budowlany należy rozumieć m.in. budynek wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych.

Ze stanu faktycznego, przedstawionego we wniosku, wynika, iż obiekty wskazane przez Wnioskodawcę stanowią elementy wyposażenia i instalacji budynku. Nie ulega wątpliwości, iż instalacje energetyczna, jak i odwadniająca zapewniają możliwość użytkowania budynków, w których się znajdują, co oznacza, iż przedmiotowe instalacje, w świetle art. 3 pkt 1 p.b. będą stanowić części obiektu budowlanego, w tym wypadku budynku (por. wyrok NSA z dnia 10 września 2013 r., sygn. akt II FSK 2498/11: „W definicjach budowli, budynku i urządzenia budowlanego w Prawie budowlanym znaleźć można, w ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego, kryteria pozwalające dokonać podziału instalacji sieciowych na tę część, która stanowi budowlę, tę część, która stanowi urządzenie budowlane i tę część, którą należy zaliczyć do budynku. Ustawodawca wskazuje bowiem, że obiektem budowlanym jest budynek wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi. Budynek to zatem nie tylko fundamenty, dach, przegrody budowlane wydzielające go z przestrzeni, ale także – zgodnie z definicją obiektu budowlanego – znajdujące się między tymi elementami instalacje i urządzenia techniczne. Instalacja to w języku polskim całokształt urządzeń technicznych, służących do jednego celu, np.: do doprowadzania wody, gazu, elektryczności (tak Słownik języka polskiego pod red. W. Doroszewskiego, ww.doroszewski.pwn.pl), zespół przewodów i urządzeń doprowadzających wodę, prąd, gaz do jakiegoś obiektu (tak Słownik języka polskiego, www.sjp.pwn.pl). Istniejące w budynku instalacje gazowe, elektroenergetyczne, wodociągowe, telekomunikacyjne, kanalizacyjne stanowią zatem część budynku jako obiektu budowlanego, a nie część sieci (budowli), do której muszą być (aby działać) przyłączone. (...) Prawdłowo zatem przyjęto w zaskarżonym wyroku, że ta część sieci (instalacji) opisanych we wniosku o udzielenie interpretacji, które zgodnie z przedstawionym we wniosku stanem faktycznym znajduje się wewnątrz budynku stanowi część tego budynku.” LEX 1383596).

Reasumując, instalacje wskazane przez Wnioskodawcę będą występować jako części przedmiotu opodatkowania jakim jest budynek.

Biorąc powyższe pod uwagę, stanowisko Wnioskodawcy należy uznać za prawidłowe.

6. Pouczenie

Wnioskodawcy przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie trzydziestu dni od dnia jej doręczenia Wnioskodawcy. Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezydenta m.st. Warszawy: Biuro Podatków i Egzekucji Urzędu m.st. Warszawy, ul. Kredytowa 3, 00-056 Warszawa.

28.08.2017 r.

RADCA PRAWNY
W BIURZE PODATKOWY I EGZEKUCJI

ZASTĘPCA DYREKTORA
BIURA PODATKÓW I EGZEKUCJI

Y NACZELNIK
WYDZIAŁU PRAWO I OPEŁAT
BIURA PODATKÓW I EGZEKUCJI

3 2 3

11 45

z up. PREZYDENTA
MIASTA STOŁECZNYCH WARSZAWY

Joanna Gutkowska
Zastępcza Skarbnika
m. St. Warszawy

|

|

|

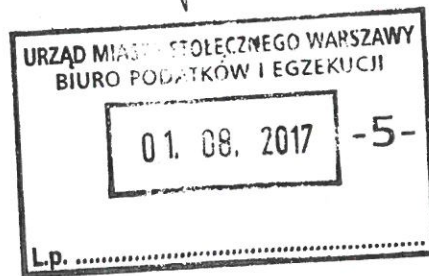
Warszawa, 28 lipca 2017 r.

Wnioskodawca:

Reprezentowana przez Pełnomocnika:

(pełnomocnictwo w załączeniu)

Adres do doręczeń:

Rodzaj wnioskodawcy:

Spółka posiadająca osobowość prawną

Status wnioskodawcy:

Podatnik

Urząd Miasta 31-07-2017

KO-P/87888/17
Piórkowska-KO

Prezydent m. st. Warszawy

Wydział Podatków i Opłat

Dział Orzecznictwa Podatków i Opłat Lokalnych

ul. Kredytowa 3

00-056 Warszawa

Wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej

Działając w imieniu

(dalej: Spółka) w ramach udzielonego mi

pełnomocnictwa (pełnomocnictwo w załączeniu) niniejszym składam wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej dotyczący podatku od nieruchomości.

Podstawowe dane dotyczące wniosku:

Cel złożenia wniosku	Złożenie wniosku
Przedmiot wniosku	Zaistniały stan faktyczny
Liczba zaistniałych stanów faktycznych	1
Wysokość opłaty	40 zł
Rodzaj sprawy	Podatek od nieruchomości
Przepisy prawa podatkowego będące przedmiotem interpretacji indywidualnej	art. 1a ust. 1 pkt 1 i pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jedn. Dz.U. z 2016 r. poz. 716 z późn. zm.; dalej: UPiOL)
Organy podatkowe właściwe dla wnioskodawcy ze względu na sprawę będącą przedmiotem interpretacji indywidualnej	Prezydent m. st. Warszawy Pl. Bankowy 3/5 00-950 Warszawa
Sposób uiszczenia opłaty	Wpłata na rachunek bankowy
Numer konta bankowego, na który wnoszona jest opłata	26 1030 1508 0000 0005 5000 1144
Sposób zwrotu nienależnej opłaty	Zwrot na rachunek bankowy Nr rachunku:
Kopia dowodu uiszczenia opłaty	Dołączona do wniosku

I. Stan faktyczny

Spółka na terenie m. st. Warszawy znajduje się w posiadaniu m.in. następujących obiektów, które dotychczas były wykazywane do podatku od nieruchomości jako budowle od ich wartości początkowej:

Nazwa Składnika	Nr. Ewidencyjny
Kabel energetyczny*	
Szynoprzewody elektryczne	
Energetyczna sieć wewnątrz zakładowa	
Kabel 15 KV	
Sieć kanalizacji ogólnospławnej	

**obiekt częściowo zlikwidowany w sierpniu 2015 r.*

Jak wynika z przeprowadzonej przez Spółkę inwentaryzacji wszystkie wskazane obiekty znajdują się wewnątrz budynków położonych na terenie zakładu, stanowiąc elementy wyposażenia i instalacji budynku. Instalacja energetyczna wewnątrz budynku zapewnia realizację procesów technologicznych w budynkach zgodnie z wymogami technologii. Instalacja odwadniająca (odbierająca wodę deszczową z dachu), połączona z kanalizacją przeciwdeszczową, zabezpiecza budynek przed zalaniem. Zarówno instalacja energetyczna jak i przeciwdeszczowa zapewniają możliwość użytkowania budynków, w których się znajdują, zgodnie z ich przeznaczeniem.

II. Pytanie Spółki

Czy przedmiotowe obiekty, zlokalizowane w budynkach, które zapewniają możliwość ich użytkowania zgodnie z przeznaczeniem, podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości jako samodzielne przedmioty opodatkowania?

III. Stanowisko Spółki

W ocenie Spółki wskazane obiekty położone w budynkach nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości jako samodzielne przedmioty opodatkowania, gdyż nie stanowią one odrębnych od budynków obiektów budowlanych. Opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają jedynie budynki, w których się znajdują – od swojej powierzchni użytkowej.

UZASADNIENIE

W świetle art. 1a ust. 1 pkt 1 UPiOL interpretowanego łącznie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (tekst jedn. Dz.U. z 2016 r. poz. 290 z późn. zm.; dalej: UPB) w brzmieniu obowiązującym do 27 czerwca 2015 roku, przez budynek należy rozumieć taki obiekt budowlany, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi.

Tym samym instalacje położone wewnątrz budynku nie stanowią odrębnego od tego budynku obiektu budowlanego. W konsekwencji nie mogą one być oddzielnie opodatkowane podatkiem od nieruchomości jako budowle, gdyż stanowią część obiektu budowlanego (budynku), w którym się znajdują.

Powyższe twierdzenie jest ugruntowane w orzecznictwie sądów administracyjnych. Przykładowo zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 grudnia 2012 r. (sygn. akt II FSK 2897/11) „w ocenie Sądu w istniejącym stanie prawnym, przewody biegnące w budynku, służące zasilaniu w energię elektryczną (lub ewentualnie wyprowadzeniu energii), a także znajdujące się w budynku maszyny lub urządzenia nie tworzą budowli w rozumieniu u.p.o.l. Natomiast linie kablowe mogą stanowić element wolno stojącej instalacji przemysłowej lub urządzenia technicznego zaliczonego do budowli, o ile nie tworzą odrębnej budowli sieciowej lub urządzenia budowlanego. Dotyczy to także rurociągów położonych w budynkach, doprowadzających lub odprowadzających płyny albo gazy związane z funkcjonowaniem maszyn bądź urządzeń znajdujących się w budynkach oraz całych linii technologicznych, który

zabezpiecza je przed wpływem środowiska zewnętrznego. W takiej sytuacji nie ma znaczenia czy urządzenia techniczne są związane z budynkiem i zapewniają możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem. Taka, zaś interpretacja pojęcia budowli dla celów podatku od nieruchomości (art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l.), wykluczająca uznanie za samodzielny obiekt budowlany w postaci budowli: instalacji przemysłowych i urządzeń technicznych (maszyn) zlokalizowanych w budynku (w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 1 u.p.o.l.) jest w ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego prawidłowa (...)".

Podobny pogląd wyraził Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 10 września 2013 r. (sygn. akt II FSK 2498/11) stwierdzając, że „istniejące w budynku instalacje gazowe, elektroenergetyczne, wodociągowe, telekomunikacyjne, kanalizacyjne **stanowią zatem część budynku jako obiektu budowlanego, a nie część sieci (budowli)**, do której muszą być (aby działać) przyłączone (...) Prawidłowo zatem przyjęto w zaskarżonym wyroku, **że ta część sieci (instalacji)** opisanych we wniosku o udzielenie interpretacji, które zgodnie z przedstawionym we wniosku stanem faktycznym **znajduje się wewnątrz budynku stanowi część tego budynku**".

Powyższe potwierdzone zostało również m.in. w wyrokach Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 3 czerwca 2016 r. (sygn. akt II FSK 729/14) i z dnia 24 czerwca 2014 r. (sygn. akt II FSK 1792/12), wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 24 stycznia 2014 r. (sygn. akt I SA/Wr 2055/13) oraz wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 7 maja 2014 r. (sygn. akt I SA/Kr 538/14).

Spółka pragnie również zauważyć, iż na sposób opodatkowania instalacji, które zlokalizowane są wewnątrz budynku i stanowiących jego wyposażenie nie wpływa zmiana definicji obiektu budowlanego w UPB, która weszła w życie 28 czerwca 2015 r.

Zgodnie bowiem z przepisem art. 3 pkt 1 UPB przez obiekt budowlany należy rozumieć:

- w brzmieniu obowiązującym do dnia 27 czerwca 2015 roku -
 - *budynek wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi,*
 - *budowlę stanowiącą całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami,*
 - *obiekt małej architektury;*
- w aktualnym brzmieniu obowiązującym od dnia 28 czerwca 2015 roku - *budynek, budowlę bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych.*

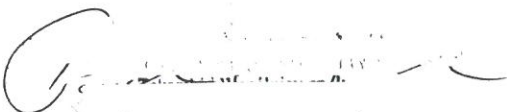
W konsekwencji należy uznać, że obiektem budowlanym w obecnym stanie prawnym wciąż jest m.in. budynek wraz z instalacjami. Tym samym instalacje w dalszym ciągu nie stanowią odrębnego od budynku, w którym się znajdują, obiektu budowlanego. Warto również wskazać, że nowelizacja UPB miała na celu uproszczenie procedury budowlanej, a nie zmianę zasad opodatkowania podatkiem od nieruchomości obiektów położonych wewnątrz budynków.

Powyższe potwierdza między innymi odpowiedź podsekretarza stanu w Ministerstwie Finansów z dnia 5 maja 2015 r. na interpelację poselską nr 32306 w sprawie wpływu zmiany ustawy Prawo budowlane na zakres opodatkowania podatkiem od nieruchomości, zgodnie z którą „W świetle przepisów budowlanych **nie zmienił się również charakter instalacji znajdujących się wewnątrz obiektów budowlanych.** Instalacje zapewniające możliwość użytkowania obiektu budowlanego zgodnie z przeznaczeniem były i będą traktowane **jak części obiektu budowlanego**, natomiast instalacje, które nie będą zapewniały możliwości użytkowania obiektu zgodnie z przeznaczeniem np. instalacje przemysłowe wewnątrz obiektu, nie powinny podlegać, tak jak w dotychczasowym stanie prawnym, reglamentacji przepisów u.p.b. W związku z powyższym należy wskazać, **że zakres opodatkowania budynków i budowli podatkiem od nieruchomości nie ulegnie zmianie. (...) Instalacje, takie jak instalacja elektroenergetyczna, wodociągowa, kanalizacyjna, ciepła, telekomunikacyjna, gazowa znajdujące się wewnątrz budynku nie będą stanowiły odrębnego przedmiotu opodatkowania**”.

W świetle powyższego, zdaniem Spółki, obiekty będące przedmiotem niniejszego wniosku o interpretację, które są położone wewnątrz budynków oraz zapewniają możliwość ich użytkowania, jako części budynków nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości jako samodzielne przedmioty opodatkowania (budowle). Opodatkowaniu podlega wyłącznie powierzchnia użytkowa budynków, wewnątrz których wskazane obiekty się znajdują.

Ja, niżej podpisany, pouczone o odpowiedzialności karnej z art. 233 § 1 w związku z § 6 Kodeksu karnego za składanie fałszywych oświadczeń składam, stosownie do art. 14b § 4 ustawy - Ordynacja podatkowa, oświadczenie następującej treści:

Oświadczam, że elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego.

w

Załącznik:

1. Dowód uiszczenia opłaty od wniosku o interpretację,
2. Dowód uiszczenia opłaty od pełnomocnictwa,
3. Pełnomocnictwo do reprezentowania Spółki.